

Beste Buur

Een brief van nummer 16, dat is eens iets anders. We zijn immers niet de meest traditionele familie.

Een brief rond Kerstmis en Nieuwjaar gaat bijna steeds over wensen, of het moet een rekening zijn. Hoewel de brief een totaal andere inhoud heeft, willen we jullie eerst een gelukkig en voorspoedig 2016 wensen voor het ganse gezin en zij die rond jullie staan. Een goede gezondheid is een hoog goed voor degene die dat niet heeft, we wensen jullie dus een goede gezondheid en daarbuiten een wens naar keuze, zodat U kan wensen wat u het nauwst aan het hart ligt.

De brief gaat ook over een andere zaak.

We hebben lang gearzeld om een persoonlijke brief te schrijven. Als gezin komen we mogelijks nogal gesloten over, dat is omdat we na 21,5 jaar huwelijk (en we zijn van plan van dit te verdubbelen) zoals in elk huwelijk regelmatig door zeer woelig water gevaren zijn. X is ernstig ziek geweest en is nog steeds in behandeling, en sinds enkele jaren word ik gevolgd door het UZ Gent in de genderkliniek.

Zoals het er nu voor staat ben ik van plan om in de loop van (de eerste helft van) 2016 van geslacht te veranderen. Dit is een geleidelijk proces, doch zal op een bepaald moment duidelijk zijn (als het nu al niet duidelijk is). We willen U dit toch melden omdat we willen vermijden dat U plots met een moeilijke situatie geconfronteerd zou worden, bijvoorbeeld wanneer ik op consultatie naar Gent ga. Ik kan U enigszins gerust stellen: het is zeker niet mijn bedoeling om in extremen te vervallen, zoals soms in de media getoond wordt, integendeel. Dat zou niet in overeenstemming zijn met mijn leeftijd (55 jaar) en zeker niet met onze instelling en ons wereldbeeld. Door mijn werk heb ik geen scheiding tussen privé en werk, wat betekent dat U in de loop van de komende maanden mogelijks toch onverwacht geconfronteerd wordt met een verandering, zeker als ik eens deftig moet zijn voor één of andere vergadering, of plots weg moet.

U bent als buur één van de eerste mensen die ingelicht wordt. We trachten op dit ogenblik nog zeer discreet te zijn, gegeven het feit dat de melding binnen mijn familie hier en daar nog moet vallen en – vooral – bezinken. Anderzijds bent U de eerste die, van onze kant mogelijks onbewust, daadwerkelijk kan geconfronteerd worden met een ander beeld en zoals gezegd willen we U niet in een voor U moeilijke positie brengen.

Wanneer U verdere uitleg wil kan U die steeds vragen. Ook als ze toe is staat onze deur immers open (bellen is dan wel handig).